

CAPITOLUL 2

FUNCȚII MĂSURABILE

1. Funcții măsurabile

Funcții măsurabile ocupă un rol important în teoria măsurii și integrării. Ele sunt definite pe spații măsurabile.

Definiție 2.1.1. Vom numi spațiu măsurabil perechea (X, \mathfrak{A}) , unde X – spațiu, \mathfrak{A} – o σ -algebră de mulțimi din $\mathcal{P}(X)$. Multimea $A \in X$ cu $A \in \mathfrak{A}$ se numește mulțime măsurabilă sau \mathfrak{A} -măsurabilă.

Exemplul 2.1.1. Fie $A = \mathbb{R}$, $\mathfrak{A} = \mathcal{B}(\mathbb{R})$ – σ -algebra tuturor mulțimilor boreliene de pe axa reală. În spațiul măsurabil $(\mathbb{R}, \mathcal{B}(\mathbb{R}))$ mulțimi măsurabile sunt mulțimi boreliene din \mathbb{R} , aceste mulțimi se mai numesc măsurabile în sens Borel.

Definiție 2.1.2. Vom numi spațiu cu măsură tripletul (X, \mathfrak{A}, μ) , unde X – spațiu, \mathfrak{A} – o σ -algebră de mulțimi din $\mathcal{P}(X)$ și μ – măsură definită pe σ -algebra \mathfrak{A} .

Exemplul 2.1.2. Fie $(\mathbb{R}, \mathcal{B}(\mathbb{R}))$ – spațiul măsurabil definit în exemplul 2.1.1, m – măsura Lebesgue pe axa reală. Atunci $(\mathbb{R}, \mathcal{B}(\mathbb{R}), m)$ – spațiu cu măsură completă și σ -finită.

Definiție 2.1.3. Fie (X, \mathfrak{A}) și (X_1, \mathfrak{A}_1) spații măsurabile și $f : X \rightarrow X_1$ o funcție. Vom spune că funcția f este măsurabilă, dacă proimaginea oricărei mulțimi \mathfrak{A}_1 -măsurabile este o mulțime \mathfrak{A} -măsurabilă, adică pentru $\forall A_1 \in \mathfrak{A}_1$ avem $f^{-1}(A_1) \in \mathfrak{A}$.

Observație 2.1.1. Vom considera în continuare funcții numerice $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$, unde (X, \mathfrak{A}) spațiu cu măsură, $\overline{\mathbb{R}} = \mathbb{R} \cup \{-\infty, +\infty\}$ – dreapta reală încheiată. Mulțimi măsurabile în $\overline{\mathbb{R}}$ se consideră mulțimile boreliene. Prin urmare, o funcție numerică este măsurabilă, dacă proimaginea oricărei mulțimi boreliene $B \subset \overline{\mathbb{R}}$ este o mulțime măsurabilă, adică $f^{-1}(B) \in \mathfrak{A}$.

În cazul unei funcții numerice definiția funcției măsurabile poate fi dată mai simplu. Vom nota $\{f < c\}$ mulțimea $X_c = \{x \in X \mid f(x) < c\}$, $Y_c = \{f \geq c\} = \{x \in X \mid f(x) \geq c\}$, $Z_c = \{f > c\} = \{x \in X \mid f(x) > c\}$, $W_c = \{f \leq c\} = \{x \in X \mid f(x) \leq c\}$.

Teorema 2.1.1. *Funcția numerică f , definită pe spațiul măsurabil (X, \mathfrak{A}) este măsurabilă dacă și numai dacă pentru $\forall c \in \mathbb{R}$ mulțimea $\{f < c\}$ este măsurabilă.*

Demonstrație. *Necesitatea.* Cum pentru $\forall c \in \mathbb{R}$ intervalul $I = (-\infty, c)$ este mulțime boreliană, rezultă $f^{-1}(I) = \{f < c\}$ este mulțime măsurabilă (f -măsurabilă).

Suficiența. Cum pentru $\forall f : X \rightarrow X_1$ și $\forall A, B, A_i \subset X_1$ au loc egalitățile:

$$f^{-1}\left(\bigcup_i A_i\right) = \bigcup_i f^{-1}(A_i), \quad (51)$$

$$f^{-1}(A \setminus B) = f^{-1}(A) \setminus f^{-1}(B), \quad (52)$$

$$f^{-1}(\overline{A}) = \overline{f^{-1}(A)}. \quad (53)$$

Rezultă că pentru orice funcție f definită pe un spațiu măsurabil, mulțimile, proimaginele cărora sunt măsurabile, formează o σ -algebră.

Fie $\{f < c\} \in \mathfrak{A}$, $\forall c \in \mathbb{R}$. Vom arăta că f – funcție măsurabilă. Pentru $\forall \{c_1, c_2\} \subset \mathbb{R}$ cu $c_1 < c_2$ din (52) rezultă:

$$\begin{aligned} \{c_1 \leq f < c_2\} &= f^{-1}([c_1, c_2)) = f^{-1}((-\infty, c_2) \setminus (-\infty, c_1)) = f^{-1}((-\infty, c_2)) \setminus f^{-1}((-\infty, c_1)) = \\ &= \{f < c_2\} \setminus \{f < c_1\}, \end{aligned}$$

adică $\{c_1 \leq f < c_2\} \in \mathfrak{A}$.

Așadar familia de submulțimi din \mathbb{R} , proimaginele cărora sunt măsurabile, este o σ -algebră ce conține toate intervalele de forma $[c_1, c_2)$, și, prin urmare, conține toate mulțimile boreliene.

Teorema 2.1.2. *Afirmația teoremei 2.1.1 rămâne valabilă, dacă mulțimea X_c se înlocuiește cu oricare din mulțimile Y_c , Z_c sau W_c .*

Demonstrație. Fie pentru $\forall c \in \mathbb{R}$ mulțimea X_c este măsurabilă. Atunci $Y_c = X \setminus X_c$ este măsurabilă pentru $\forall c \in \mathbb{R}$ ca diferență a două mulțimi măsurabile. Considerăm acum mulțimea W_c . Cum $W_c = \{f \leq c\} = \bigcap_n \{f < c + \frac{1}{n}\}$, rezultă W_c măsurabilă pentru $\forall c \in \mathbb{R}$ ca intersecție numărabilă de mulțimi măsurabile. Măsurabilitatea mulțimii Z_c rezultă din egalitatea $Z_c = X \setminus W_c$.

Teorema 2.1.3. *Funcția $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ este măsurabilă atunci și numai atunci când pentru $\forall r \in \mathbb{Q}$ mulțimea $\{f < r\}$ este măsurabilă.*

Exemplul 2.1.3. Fie (X, \mathfrak{A}) un spațiu măsurabil, $A \subset X$,

$$I_A(x) = \begin{cases} 1, & \text{dacă } x \in A, \\ 0, & \text{dacă } x \notin A, \end{cases} \quad - \text{ indicatorul mulțimii } A. \text{ Cum pentru } \forall c \in \mathbb{R}$$

$$\{I_A < c\} = \begin{cases} \emptyset, & \text{dacă } c \leq 0, \\ A, & \text{dacă } 0 < c \leq 1, \\ X, & \text{dacă } c > 1, \end{cases}$$

rezultă că $I_A(x)$ este funcție măsurabilă, dacă și numai dacă A este mulțime măsurabilă.

Exemplul 2.1.4. Fie $X = [0, 1]$, $\mathfrak{A} = \mathcal{B}([0, 1])$, $D(x)$ – restricția funcției Dirichlet pe

$$[0, 1], \quad D(x) = \begin{cases} 1, & x \in \mathbb{Q}, \\ 0, & x \in [0, 1] \setminus \mathbb{Q}. \end{cases}$$

Cum

$$\{D < c\} = \begin{cases} \emptyset, & \text{dacă } c \leq 0, \\ \mathbb{Q} \cap [0, 1], & \text{dacă } 0 < c \leq 1, \\ [0, 1], & \text{dacă } c > 1, \end{cases}$$

rezultă că $D(x)$ este funcție măsurabilă.

2. Proprietățile funcțiilor măsurabile

Fie (X, \mathfrak{A}) un spațiu măsurabil. Vom nota prin $\mathcal{M}(X)$ mulțimea funcțiilor măsurabile $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$. Vom stabili în continuare proprietățile funcțiilor măsurabile.

Teorema 2.2.1. Fie $f \in \mathcal{M}(X)$, $g : \overline{\mathbb{R}} \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție măsurabilă în sens Borel. Atunci funcția compusă $h(x) = g(f(x))$ este măsurabilă pe X .

Teorema 2.2.2. Dacă $f(x) = a = \text{const}$ pe X , atunci $f \in \mathcal{M}(X)$.

Teorema 2.2.3. Fie $\{f, g\} \subset \mathcal{M}(X)$, $a \in \mathbb{R}$. Atunci

- a) $a \cdot f \in \mathcal{M}(X)$, b) $|f| \in \mathcal{M}(X)$, c) $f^2 \in \mathcal{M}(X)$, d) $f + g \in \mathcal{M}(X)$,
e) $f \cdot g \in \mathcal{M}(X)$, f) $\frac{f}{g} \in \mathcal{M}(X)$ (în condiția $g(x) \neq 0, \forall x \in X$),
g) $\max\{f, g\} \in \mathcal{M}(X)$, h) $\min\{f, g\} \in \mathcal{M}(X)$.

Demonstrație. a) Fie $a \neq 0$. Atunci, cum

$$\{a \cdot f < c\} = \begin{cases} \left\{ f < \frac{c}{a} \right\}, & \text{dacă } a > 0, \\ \left\{ f > \frac{c}{a} \right\}, & \text{dacă } a < 0, \end{cases}$$

rezultă $f \in \mathcal{M}(X)$. Dacă $a = 0$, în mod trivial, $f \in \mathcal{M}(X)$.

b) Măsurabilitatea funcției $|f|$ rezultă din relația

$$\{|f| < c\} = \begin{cases} \emptyset, & \text{dacă } c \leq 0, \\ \{f < c\} \cap \{f > -c\}, & \text{dacă } c > 0. \end{cases}$$

c) Măsurabilitatea funcției f^2 rezultă din relația

$$\{f^2 < c\} = \begin{cases} \emptyset, & \text{dacă } c \leq 0, \\ |f| < \sqrt{c}, & \text{dacă } c > 0, \end{cases}$$

și proprietatea b).

d) Fie $\mathbb{Q} = (r_k)_{k \in \mathbb{N}}$ – șirul numerelor raționale. Cum pentru $\forall c \in \mathbb{R}$

$$\{f + g < c\} = \bigcup_k (\{f < r_k\} \cap \{g < c - r_k\}),$$

rezultă $f + g \in \mathcal{M}(X)$.

e) Cum

$$f \cdot g = \frac{1}{4} ((f + g)^2 - (f - g)^2),$$

rezultă $f \cdot g \in \mathcal{M}(X)$.

f) Fie $\forall x \in X$ $g(x) \neq 0$. Cum $\frac{f}{g} = f \cdot \frac{1}{g}$ este suficient să arătăm că $\frac{1}{g} \in \mathcal{M}(X)$. Dar

$$\left\{ \frac{1}{g} < c \right\} = \begin{cases} \{g < 0\}, & \text{dacă } c = 0, \\ \{g < 0\} \cup \{g > \frac{1}{c}\}, & \text{dacă } c > 0, \\ \{g < 0\} \cap \{g > \frac{1}{c}\}, & \text{dacă } c < 0, \end{cases}$$

rezultă $\frac{f}{g} \in \mathcal{M}(X)$.

g) Cum $\max\{f, g\} = \frac{f + g + |f - g|}{2}$, rezultă $\max\{f, g\} \in \mathcal{M}(X)$.

h) Cum $\min\{f, g\} = \frac{f + g - |f - g|}{2}$, rezultă $\min\{f, g\} \in \mathcal{M}(X)$.

Teorema 2.2.4. Fie $f_n : (X, \mathfrak{A}) \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$, $n \in \mathbb{N}$ un șir de funcții măsurabile. Atunci funcțiile $\sup_n f_n, \inf_n f_n, \varliminf_{n \rightarrow \infty} f_n, \overline{\lim}_{n \rightarrow \infty} f_n$ sunt măsurabile.

Demonstrație. Cum $\{\sup_n f_n \leq c\} = \bigcap_n \{f_n \leq c\}$, rezultă $\sup_n f_n \in \mathcal{M}(X)$. Atunci $\inf_n f_n = -\sup(-f_n)$ este o funcție măsurabilă. Din definiție avem că $\overline{\lim}_n f_n = \inf_n \sup_{p \geq n} f_p$, $\varliminf_n f_n = \inf_n \sup_{p \geq n} f_p$ care sunt funcții măsurabile conform celor demonstrate anterior.

3. Funcții echivalente

În continuare vom considera funcții numerice definite pe un spațiu cu măsură finită (X, \mathfrak{A}, μ) .

Definiție 2.3.1. O proprietate P are loc aproape peste tot (a.p.t.) (sau se verifică (mod μ)), dacă această proprietate se verifică mulțimea $X \setminus E$, unde $\mu(E) = 0$.

Definiție 2.3.2. Două definiții f și g se numesc echivalente, dacă ele coincid a.p.t., adică $\mu(\{x \in X \mid f(x) \neq g(x)\}) = 0$.

Notăție: $f \sim g$ sau $f = g \pmod{\mu}$.

Teorema 2.3.1. Fie μ - măsură completă, $g \in \mathcal{M}(X)$ și $f = g \pmod{\mu}$. Atunci $f \in \mathcal{M}(X)$.

Demonstrație. Din $g \in \mathcal{M}(X)$ rezultă că pentru $\forall c \in \mathbb{R}$ mulțimea $\{g < c\}$ este măsurabilă. Cum $f = g \pmod{\mu}$, rezultă că și mulțimea $\{f < c\}$ este măsurabilă, deoarece mulțimile $\{f < c\}$ și $\{g < c\}$ diferă printr-o submulțime de măsură nulă $\{f \neq g\}$, ce este măsurabilă, deoarece μ - măsură completă.

Teorema 2.3.2. Relația de echivalență este reflexivă, simetrică și tranzitivă pe $\mathcal{M}(X)$.

4. Șiruri de funcții măsurabile

Vom considera diferite tipuri de convergență a funcțiilor măsurabile și legăturile dintre ele. Fie (X, \mathfrak{A}, μ) - un spațiu cu măsură.

Vom spune că șirul de funcții (f_n) converge punctual (notație $f_n \rightarrow f$) la funcția f dacă $\forall x \in X \quad \forall \varepsilon > 0 \quad \exists n_0 \in \mathbb{N} \quad \forall n \geq n_0 : |f_n(x) - f(x)| < \varepsilon$.

Teorema 2.4.1. Fie șirul de funcții măsurabile (f_n) converge punctual la funcția f . Atunci $f \in \mathcal{M}(X)$.

Demonstrație. Fie pentru orice $x \in X : \lim_{k \rightarrow \infty} f_k(x) = f(x)$. Cum pentru $\forall c \in \mathbb{R}$

$$\{f < c\} = \bigcup_{m=1}^{\infty} \bigcup_{n=1}^{\infty} \bigcap_{k=n}^{\infty} \left\{ f_k < c - \frac{1}{m} \right\}$$

și mulțimile $\left\{ f_k < c - \frac{1}{m} \right\}$ sunt măsurabile ($f_k \in \mathcal{M}(X)$), rezultă $\{f < c\}$ - mulțime măsurabilă și $f \in \mathcal{M}(X)$.

Definiție 2.4.1. Vom spune că șirul de funcții (f_n) , $f_n : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ $n \in \mathbb{N}$ converge a.p.t. (sau după mod μ) la funcția $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$, dacă $\exists E \in \mathfrak{A}$ cu $\mu(E) = 0$ și $\forall x \in X \setminus E \quad \lim_{n \rightarrow \infty} f_n(x) = f(x)$. Notăție $f_n \xrightarrow{a.p.t.} f$ sau $f_n \rightarrow f \pmod{\mu}$.

Teorema 2.4.2. Fie (X, \mathfrak{A}, μ) un spațiu cu măsură completă, (f_n) – un șir de funcții măsurabile, $f_n : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$, $n \in \mathbb{N}$ și $f_n \rightarrow f \pmod{\mu}$. Atunci $f \in \mathcal{M}(X)$.

Demonstrație. Din $f_n \rightarrow f \pmod{\mu}$ avem $f_n \rightarrow f$ pe $X \setminus E$, unde $E = \{x \in X \mid f_n \not\rightarrow f\}$ și $\mu(E) = 0$. Cum pentru $\forall c \in \mathbb{R}$:

$$\{f < c\} = \{f < c\} \cap ((X \setminus E) \sqcup E) = \{x \in X \setminus E \mid f(x) < c\} \sqcup \{x \in X \cap E \mid f(x) < c\}$$

pe $X \setminus E$ funcția f este măsurabilă conform teoremei 2.4.1 și cum μ – măsură completă, $f \in \mathcal{M}(X)$.

Teorema 2.4.3. (Egorov) Fie (f_n) un șir de funcții măsurabile, $f_n \rightarrow f \pmod{\mu}$, $f \in \mathcal{M}(X)$. Atunci pentru $\forall \varepsilon > 0 \quad \exists A_\varepsilon \in \mathfrak{A}$ cu $\mu(A_\varepsilon) < \varepsilon$ și pe $X \setminus A_\varepsilon$ f_n converge uniform la f .

Demonstrație. Fie $F \in \mathfrak{A}$, $\mu(F) = 0$ și $\forall x \in X \setminus F \quad f_n(x) \rightarrow f(x)$, $n \rightarrow \infty$. Pentru fiecare $j \geq 1$ și $k \geq 1$ considerăm mulțimile

$$E_{jk} \stackrel{def}{=} \bigcap_{i=j}^{\infty} \left\{ x \in X \mid |f_i(x) - f(x)| < \frac{1}{k} \right\} \in \mathfrak{A}.$$

Pentru fiecare $k \geq 1$ avem $E_{1k} \subset E_{2k} \subset \dots$ și $X \setminus F \subset \bigcup_{j=1}^{\infty} E_{jk}$. Prin urmare, $\overline{E}_{1k} \supset \overline{E}_{2k} \supset \dots$ și $\bigcap_{j=1}^{\infty} \overline{E}_{jk} \subset X \setminus F$. De aici, conform condițiilor teoremei și continuității măsurii

$$0 = \mu \left(\bigcap_{j=1}^{\infty} \overline{E}_{jk} \right) = \lim_{j \rightarrow \infty} \mu(\overline{E}_{jk}).$$

Fie $\varepsilon > 0$ fixat. Din ultima egalitate avem

$$\forall k \geq 1 \quad \exists j(k, \varepsilon) : \mu(\overline{E}_{j(k, \varepsilon), k}) < \frac{\varepsilon}{2^k}.$$

Considerăm mulțimea

$$A_\varepsilon \stackrel{def}{=} \bigcup_{k=1}^{\infty} \overline{E}_{j(k, \varepsilon), k} \in \mathfrak{A}$$

pentru care din σ -semiaditivitatea măsurii μ avem

$$\mu(A_\varepsilon) \leq \sum_{k=1}^{\infty} \mu(\overline{E}_{j(k, \varepsilon), k}) < \varepsilon.$$

Dacă $x \in X \setminus A_\varepsilon$, atunci $x \in \bigcap_{k=1}^{\infty} E_{j(k,\varepsilon),k} \Rightarrow$

$$\forall k \geq 1 \quad \sup_{x \in X \setminus A_\varepsilon} |f_n(x) - f(x)| \leq \sup_{x \in E_{j(k,\varepsilon),k}} |f_n(x) - f(x)| < \frac{1}{k}, \quad n \geq j(k, \varepsilon),$$

ce demonstrează converganța uniformă a șirului f_n pe $X \setminus A_\varepsilon$.

Observație 2.4.1. Teorema Egorov nu are loc pentru măsuri ce primesc valoarea $+\infty$, chiar și dacă ele sunt σ -finite.

Definiție 2.4.2. Fie funcțiile $f, f_n : X \rightarrow \mathbb{R}$, $n \geq 1$ măsurabile. Vom spune că șirul de funcții f_n converge în măsură la funcția f (notație $f_n \xrightarrow{\mu} f$, sau $\mu \lim_{n \rightarrow \infty} f_n = f$), dacă $\forall \varepsilon > 0 : \mu(\{x \in X \mid |f_n(x) - f(x)| \geq \varepsilon\}) \rightarrow 0, \quad n \rightarrow \infty$.

Teorema 2.4.4. Dacă $f_n \xrightarrow{\mu} f$ și $f_n \xrightarrow{\mu} g$, atunci $f = g \pmod{\mu}$.

Demonstrație. Pentru $\forall n \in \mathbb{N}$ și $\forall \varepsilon > 0$ avem

$$\begin{aligned} \mu(\{x \in X \mid |f(x) - g(x)| \geq \varepsilon\}) &= \mu(\{x \in X \mid |f(x) - f_n(x) + f_n(x) - g(x)| \geq \varepsilon\}) \leq \\ &\leq \mu\left(\left\{x \in X \mid |f(x) - f_n(x)| \geq \frac{\varepsilon}{2}\right\}\right) + \mu\left(\left\{x \in X \mid |f_n(x) - g(x)| \geq \frac{\varepsilon}{2}\right\}\right) \rightarrow 0, \end{aligned} \quad (54)$$

$n \rightarrow \infty$

s-a folosit semiaditivitatea măsurii μ și incluziunea

$$\begin{aligned} \{x \in X \mid |f(x) - f_n(x) + f_n(x) - g(x)| \geq \varepsilon\} &\subset \left\{x \in X \mid |f(x) - f_n(x)| \geq \frac{\varepsilon}{2}\right\} \cup \\ \cup \left\{x \in X \mid |f_n(x) - g(x)| \geq \frac{\varepsilon}{2}\right\}. \end{aligned}$$

Cum

$$\{x \in X \mid f(x) \neq g(x)\} = \bigcup_{k=1}^{\infty} \left\{x \in X \mid |f(x) - g(x)| \geq \frac{1}{k}\right\}$$

din (54) și σ -semiaditivitatea măsurii μ rezultă

$$\mu(\{x \in X \mid f(x) \neq g(x)\}) = 0,$$

adică $f = g \pmod{\mu}$.

Teorema 2.4.5. (Lebesgue) Fie șirul de funcții finite, măsurabile (f_n) a.p.t. converge la funcția măsurabilă f . Atunci $f_n \xrightarrow{\mu} f$.

Demonstrație. Fie $A = \{x \in X \mid f_n(x) \not\rightarrow f(x)\}$, conform condițiilor teoremei $\mu(A) = 0$. Fie

$$E_k(\varepsilon) = \{x \in X \mid |f_n(x) - f(x)| \geq \varepsilon\}, \quad R_n(\varepsilon) = \bigcup_{k=n}^{\infty} E_k(\varepsilon), \quad M = \bigcap_{n=1}^{\infty} R_n(\varepsilon).$$

Ușor de verificat că mulțimile introduse sunt măsurabile. Avem $R_1(\varepsilon) \supset R_2(\varepsilon) \supset \dots$.

Prin urmare, conform teoremei despre continuitatea măsurii

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \mu(R_n(\varepsilon)) = \mu(M). \quad (55)$$

Să arătăm că $M \subset A$. În adevăr, fie $x \notin A$. Rezultă că $\lim_{n \rightarrow \infty} f_n(x) = f(x)$ și pentru $\varepsilon > 0 \exists n \in \mathbb{N}$ astfel încât pentru $\forall k \geq n \quad |f_k(x) - f(x)| < \varepsilon$, adică $x \notin E_k(\varepsilon), \forall k \geq n$. Așadar, $M \subset A$ și cum $\mu(A) = 0$ și $\mu(M) = 0$. Din (55) rezultă $\lim_{n \rightarrow \infty} \mu(R_n(\varepsilon)) = 0$ și cum $E_n(\varepsilon) \subset R_n(\varepsilon)$ teorema este demonstrată.

Observație 2.4.2. 1) Observația 2.4.1 rămâne valabilă și în cazul teoremei Lebesgue.

2) Din convergența în măsură, în general, nu rezultă convergența a.p.t. În același timp are loc:

Teorema 2.4.6. (*Riesz*) Fie șirul de funcții finite, măsurabile $(f_n)_{n \in \mathbb{N}}$ converge în măsură la funcția f . Atunci există subșir $(f_{n_k})_{n \in \mathbb{N}}$ astfel încât $f_{n_k} \rightarrow f \pmod{\mu}$.

5. Funcții simple

Fie (X, \mathfrak{A}, μ) un spațiu cu măsură.

Definiție 2.5.1. Funcția numerică $f : X \rightarrow \mathbb{R}$, definită pe spațiul măsurabil (X, \mathfrak{A}) se numește simplă, dacă ea primește un număr finit de valori distincte.

Observație 2.5.1. a) Fie f o funcție simplă cu $f(X) = \{c_1, c_2, \dots, c_n\}$. Considerăm mulțimile $A_j = \{x \in X \mid f(x) = c_j\}$, $j = \overline{1, n}$. Atunci, cum $c_i \neq c_j$,

$$A_i \cap A_j = \emptyset, \quad i \neq j, \quad \bigsqcup_{j=1}^n A_j = X \quad (56)$$

și

$$f(x) = \sum_{j=1}^n c_j \mathbf{1}_{A_j}(x), \quad x \in X. \quad (57)$$

b) Suma și produsul a două funcții simple este o funcție simplă.

Teorema 2.5.1. Funcția simplă (57) este măsurabilă atunci și numai atunci când toate mulțimile A_j sunt măsurabile.

Demonstrație. *Necesitatea.* Dacă $f \in \mathcal{M}(X)$, atunci fiecare din mulțimile $A_j = \{x \in X \mid f(x) = c_j\} = f^{-1}(\{c_j\})$ sunt măsurabile, ca proimagini ale mulțimilor boreliene $\{c_j\} \subset \mathbb{R}$.

Suficiența. Cum fiecare din mulțimile A_j sunt măsurabile, $I_{A_j}(x)$ – este funcție măsurabilă, $j = \overline{1, n}$, și, prin urmare, și $f \in \mathcal{M}(X)$ ca combinație liniară de funcții măsurabile.

Teorema 2.5.2. Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție măsurabilă definită pe spațiu măsurabil (X, \mathfrak{A}) . Atunci există un șir de funcții simple măsurabile $(f_n)_n$ astfel încât

$$f_n(x) \rightarrow f(x), \quad n \rightarrow \infty, \quad \forall x \in X.$$

Dacă funcția f este mărginită pe X , atunci șirul (f_n) poate fi ales astfel încât

$$f_n(x) \rightrightarrows f(x), \quad n \rightarrow \infty \text{ pe } X.$$

Dacă funcția f este nenegativă pe X , atunci șirul $(f_n)_n$ poate fi ales crescător.

Demonstrație. Inițial vom demonstra teorema pentru funcții nenegative. Fie $f(x) \geq 0, \quad \forall x \in X$. Pentru orice $n \in \mathbb{N}$ definim

$$f_n(x) = \begin{cases} \frac{k-1}{2^n}, & \text{dacă } \frac{k-1}{2^n} \leq f(x) < \frac{k}{2^n}, \\ n, & \text{dacă } f(x) \geq n. \end{cases} \quad k = 1, 2, \dots, n \cdot 2^n, \quad (58)$$

Este evident că șirul $(f_n)_n$ este crescător și că f_n este o funcție simplă nenegativă (ea primește cel mult $n \cdot 2^n + 1$ valori). Din $f \in \mathcal{M}(X)$ și (58) rezultă $f_n \in \mathcal{M}(X), \quad \forall n \in \mathbb{N}$.

Vom demonstra că pentru $\forall x \in X$

$$\lim_{n \rightarrow \infty} f_n(x) = f(x). \quad (59)$$

În adevăr, dacă $f(x) < +\infty$, pentru n destul de mari vom avea $f(x) < n$ și atunci din (58) rezultă

$$|f_n(x) - f(x)| < \frac{1}{2^n},$$

și, prin urmare, $f_n \rightarrow f$. Dacă $f(x) = +\infty$, atunci $f_n(x) = n$ și iarăși $f_n \rightarrow f$. Așadar (59) are loc pentru funcții nenegative.

Fie, în plus, funcția f este mărginită, adică $0 \leq f(x) \leq M, \quad \forall x \in X$. Atunci, pentru $n > M$ din (58) rezultă,

$$\forall x \in X : |f_n(x) - f(x)| < \frac{1}{2^n},$$

de unde $f_n \rightrightarrows f$ pe X . Așadar, pentru funcții nenegative teorema este demonstrată.

Fie acum f – funcție măsurabilă arbitrară. Considerăm funcțiile f_+ și f_- :

$$f_+(x) = \max\{f(x), 0\} = \frac{|f(x)| + f(x)}{2},$$

$$f_-(x) = \max\{f(x), 0\} = \frac{|f(x)| - f(x)}{2}.$$

Cum f_+ și f_- sunt funcții măsurabile nenegative, teorema pentru ele este demonstrată. Rămâne de observat că $f(x) = f_+(x) - f_-(x)$.